

Inserati se sprejemajo in veljajo
tristopna vrsta:

8 kr., če se tiska 1krat
12 " " " " 2 "
15 " " " " 3 "

Pri večkratnem tiskanju se
cena primerno zmanjša.

Rokopisi

se ne vračajo, nefrankovana
pisma se ne sprejemajo

Naročnino prejema upravništvo
administracije in ekspedicija na
starem trgu h. št. 16

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto . . . 10 gl. — kr.
za pol leta . . . 5 " — "
za četrt leta . . . 2 " 50 "

V administraciji velja:

Za celo leto . . . 8 gl. 40 kr.
za pol leta . . . 4 " 20 "
za četrt leta . . . 2 " 10 "

V Ljubljani na dom pošiljan
velja 60 kr. več na leto.

Vredništvo je na Bregu hišna
števil. 190.

Izhaja potrikrat na teden in sicer
v torek, četrtek in soboto.

Rojaki!

Priporočani so Vam sledeči gospodje za poslance:

I. Za kmečke občine:

1. Za okraj okolice Ljubljanske in Vrhniške: gospoda Dr. Jan. Bleiweis, Luka Robič, oba dozdaj poslanca.
2. Za okraj Kamnik in Brdo: gospod Luka Svetec, notar v Litiji, bivši poslanec.
3. Za okraj Kranj, Tržič in Loko: gospod Oton Detelja, veliki posestnik pri sv. Duhu in gosp. Karol Klun, duhovnik in mestni odbornik v Ljubljani.
4. Za okraj Radoljico in Kranjsko goro: gospod dr. Jožef Poklukar, posestnik v Ljubljani, bivši deželni poslanec.
5. Za okraj Postojno, Planino, Senožee, Lož in Bistrice: gospod dr. Josip Vošnjak, zdravnik in državni poslanec in gosp. dr. Val. Zarnik, odvetnik in bivši deželni poslanec v Ljubljani.
6. Za okraj Vipavo in Idrijo: gosp. Matevž Lavrenčič, posestnik na Vrhpolji pri Vipavi, bivši deželni poslanec.
7. Za okraj Novomesto, Kostanjevico in Krško: gospod Viljem Pfeifer, posestnik v Krškem, državni poslanec.
8. Za okraj Trebno, Zatičino, Zužemberk, Mokronog, Litijo in Radeče: gospod grof Jožef Barbo, veliki posestnik v Rakovniku, državni poslanec in bivši deželni poslanec, gosp. Alojzi Kobler, župan in posestnik v Litiji in gosp. France Potočnik, stavbeni svetovalec in mestni odbornik v Ljubljani.
9. Za okraj Kočevje, Lašče in Ribnico: gospod Karol Rudež, veliki posestnik v Ribnici in gosp. Primož Pakiž, posestnik v Zamostecu, oba dozda deželna poslanca.
10. Za okraj Črnomelj in Metliko: gosp. Anton Navratil, posestnik v Metliki.

II. Za mesta in trge:

1. Za Kranj in Loko: gosp. Karol Šavnik, lekar in župan v Kranji.
2. Za Tržič, Radoljico in Kamnik: gospod Mihael Stare, veliki posestnik v Mengšu.
3. Za Novomesto, Kostanjevico, Krško, Črnomelj, Metliko in Višnjo Goro: gosp. Peter Grasselli, hišni posestnik in trgovec v Ljubljani, bivši deželni poslanec.
4. Za Postojno, Vrhniko in Lož: gospod Adolf Obreza, posestnik in trgovec v Cerknici, bivši deželni poslanec.
5. Za Idrijo: gosp. dr. Ludvik Jenko, zdravnik v Ljubljani.

Kandidati za Ljubljano in Kočevje — Ribnico se objavijo pozneje.

Dr. Jan. Bleiweis,
odbora prvomestnik.

Ričet.

(Skuhan v kuhinji Obadoviča II.)

Med mojimi znanci, pa ne prijatelji, je tudi nek star stotnik v pokoju. Možno si odpočiva od svojih prejšnjih junaških del že 25 let in pri dobri plači in brezskrbnem življenju se je nadjal, da bo še 25 let veselil se življenja na stroške davkoplačevalcev, ker mu do 60 let še nekaj manjka. Na vsak način je moral vpokojen biti s kakimi 30 leti, ko je tedaj komaj 10 let služil. To kaže, da je moral res grozen junak biti, ker se je v desetih letih tako vtrudil, da je za daljno službo nesposoben postal. V zgodovini se sicer nič ne bere o njegovih delih, tudi na životu nima nobenega spomina od sovražnikov, ker je ravno pred vojskami iz službe stopil; ali zgodovina ne zapiše dejanj vsacega junaka v svojo knjigo.

Petindvajset let tedaj si že odpočiva moj znanec na stroške državne blagajnice ali marveč davkoplačevalcev. V službo ne bo šel

več, ker je že pozabil junak biti. Ali on je vendar še junak, ker svoje sovražnike pobija z jezikom. Kdo so mu pa sovražniki? Slovenci in Rusi. In kje jih pobija? Po gostilnicah in kavarnah. Upokojeni junak ima vsak dan toliko časa, kolikor dan ur. Ker pa noben človek ne more vedno spat ali pod milim nebom postopati, treba poiskati krajev, kjer se ljudje dobé, da se jezik brusi v boji z njimi. Bojuje pa se moj junak povsod in vselej le za Turke in nemčurje. V zgodovini se to nič ne pozna, k večjemu pride pri volitvah nemčurjem z enim glasom na pomoč; ali to ni njegova krivda. Če bi šlo po njegovi želji in volji, bi bili Slovenci že davno pohrustani, Rusi že davno na drobne kosce razsekani.

Jaz imam s tem možem posebno zabavo. Če pridem v kako gostilnico ali kavarno, stavi bi goldinar na groš, da bo moj znanec kmalu za mano prišel, in ko pride, zopet stavi goldinar na krajcar, da se bo k meni prisedel — posebno, če je v časnikih kak te-

legram, da so bili Rusi ali Črnogorci tepeni. Ko so se Srbi s Turki vojskovali, takrat je bil on v sedmih nebesih. Obraz se mu je lesketal, kakor rosno perje o solncu. Ko so Rusi nastopili, je postal bolj tih, obraz mu je zatemnel. To je trpelo več mesecev, tudi je bil v družbi bolj molčeč in večkrat ga je bilo videti v gostilnici ali kavarni samega zamišljenega. Zadnje dni se je obliče njegovo zopet razvedrilo. Nekega večera sedim v gostilnici — ne v čitalnični, ker izmed vseh ljubljanskih gostilnic je edina ta, ki gospodu stotniku smrdi — kar stopi vojaških korakov v sobo in komaj je sedel, že prične zmagovalnega glasu: „No, Črnogorci so pa dobili po hrbtu, he he!“ — „Kar je tem večje junaštvo, ker še vas ni bilo med Turki,“ rečem jaz in nadaljujem: „Čudim se le, da vi tako mirno gledate, ko se v Aziji Turkom tako slabo godi. Prepričan sem, da če bi vi prevzeli poveljstvo turških čet, bi bili Rusi brž tepeni.“ Na to je omolknil in se jel razgovarjati z drugimi. Zakaj da sem tega stotnika vtaknil v

Prilavljja se obrat.

Pod tem naslovom se piše olomuškemu „Našincu“ iz Dunaja 10. jun.

Gospod vrednik! Dovolite mi, da seznam čitatelje vašega cenjenega lista s političnim stanjem, kakor sem ga spoznal te dni iz ust moža, kteremu so natanko znane razmere dunajskih odločilnih krogov.

Dalje časa že ni ne Andrassy v vnanji ne ministerstvo Lasserjevo, imenovano Auer-spergovo v notranji politiki odločilni faktor, temuč oni krogi, ki stojé nad njimi in kterih mišljenje in delovanje se ne da voditi po strankarskih ozirih temuč se ravna le po resnem oziru na korist dinastije in cele države. Na te kroge je močno vplivalo in vpliva državno stanje, kakor se popolno prikazuje v svoji nezakriti istinosti, odkar je stopilo izhodno vprašanje na dnevni red.

Državne koristi in njene prijateljske razmere k severnim velevlastim, izišle iz tricarske zveze, zahtevajo, da bi se Avstrija v izhodnem vprašanji postavila na tako stališče, ktero bi bilo prijazno turškim kristjanom, zraven pa, da b' ibilo razrešenje tega vprašanja poroštvo miru in varnosti za našo državo. Ali kako bi bilo to mogoče po notranjih razmerah, kjer bi vladajoči stranki v najsilnejem slučaju le pripustili, da bi se nasitil volk, a ovca ostala cela? Izbavljenju kristjanov — Slovanov — izpod turške oblasti in vstanovljenju popolno ali deloma neodvisnih držav na jugu se upirajo, ker te bi bile baje s svojo pritežno silo ognjišče stalnih nepokojev za avstrijsko-ogerske Slovane in okupacija kakšne dežele, s ktero bi se postavilo v našo monarhijo jugoslovansko težišče, se jim tudi protivi, ker potem bi morali vladu deliti s toliko sovražnimi Slovani in ker bi potem prestalo razširjenje moči dveh plemen na škodo tretjega. Ko bi se hotelo ustreči želji vladajočih strank bi mogla država raztrgati prijateljsko zvezo, ki jo veže z Nemškim in Ruskim, kar bi se pa ne protivilo le čutom velike večne slovanskih narodov v državi, ampak bi jo gotovo pripeljalo do zapletov z Ruskim in Nemškim, ktere bi bile osodopolne za Avstrijo.

Zatoraj ni čudno, da gredó oni krogi, kteri se ne smejo ravnati po narodnostih in strankarskih ozirih, svojo pot v izhodnem vprašanji (?) in da z začudenjem gledajo na ono

silo in moč, ki je izišla po zatrtjenji dualističnih državnikov iz sedanjega državnega vravnjanja, in da želé premene, kakor kmalu bi bila mogoče.

K vsemu temu pa pridejo še sedanji prepiri in razpori pri obnovljenji ogerske pogodbe. Ti prepiri gotovo niso mogli zadeti lepše dobe, da bi dualistična državna uravnava popolno omrzela v višjih krogih.

Iz tega si lahko razjasnite ono neodločnost, ki se ne prikazuje samo v vladnih in parlamentarnih krogih cislajtanskih, ampak tudi v ogerskih, in ki ima svoj izvir v negotovosti in v vseobčnem čutu, da nekaj v zraku visi.

Motil bi se pa, kdor bi mislil, da se že jutri izvrši promena in sicer radikalna in da se nagodba z Ogrji več ne obnovi. Nagodba se mora tedaj obnoviti, in tačas, ko bo obnovljena, se lahko misli na kakšno premeno. To vedo ustavaki in zato so tako počasni ž njo, odkladajoč jo od meseca do meseca.

Popolna zmena sistema se ne more precej pričakovati, kar je pa gotovo, je to, da bo liberalna era v državi dokončana s tem ministerstvom.

Prihodnji dogodki kaže že naprej svojo senco. Znano je pa vsakteremu, da niso bile potrjene klosterske postave, da ni podala zakonodajnim zborom vlada nobenih novih „liberalnih“ predlogov in da še teh ni podpirala, ktere so poslanci sami stavili in da se je papež izrazil zelo prijazno o Avstriji, če je prav še pred nedavnim grajal njene zakone. Vse to in drugo kaže dovolj cilj, kamor vesla državna ladija.

Sedanja pot dunajskega nadškofa v Rim je zelo pomenljiva v tem oziru. Ni šel tje samo zaradi kardinalskih insignij, marveč z namonom, da bi napravil med Rimom in Dunajem nekaj „modus vivendi“ in da bi pomiril Rim z nekterimi liberalnimi cerkvenimi zakoni, kterih provzročitelj je bil on sam.

Dogodki na Francoskem podpirajo znatno ta smer — in zato vsak lahko razumé, zakaj je napravilo v tukajšnjih vladnih krogih tak neprijazen učinek razpuščenje Simonovega kabineta, akopram je imel v zbornici večino za-se. Kar je pa na Francoskem mogoče, je še veliko bolj v Avstriji, kjer si lahko pridobi vsako ministerstvo večino brez velicega truda.

Z bojišča.

Ob Donavi je po vsi liniji hud boj s topovi. Ruske armade je že veliko prestopilo, tudi véliki knez Nikolajevič sam. Turki se boje, da bi Rusi, ki so pri Sistovi, ne napadli železnice in ne pretrgali zveze med tem mestom in Šumlo. Iz Ruščuka beži vse v Varso, kamor Turki spravljajo ves material. Tudi konsuli so odšli tje, med njimi avstrijski poštni uradniki. V Dobrudži so se Rusi že sprijeli s Turki. — Rumunska armada bo od Girle šla čez Donavo v Radujevac po srbski zemlji.

Manj ugodna za Ruse so poročila iz Azije. Ruski vojni minister namreč telegrafuje, da je general Loris-Melikov pri Cevinu sovražnike pregnal, potem se pa moral ponoči umakniti véliki večini Turkov nazaj na staro mesto, da niso bile njegove čete razpostavljene prevelikemu streljanju iz turških trdnjav. V tem boji so imeli Rusi zgube 850 mož in 6 častnikov. Ruska posadka v Bajazidu je obkoljena po 10kratni večini, zato se pripravljajo Rusi jej na naglo pomoč.

Črnogorci so po krvavem boji 9 dni, v kterem so imeli Turki strašne zgube, turške čete popolnoma potolkli, tako da zdaj ni več ne enega Turka niti na Črnogorskem niti v Hercegovini.

Politični pregled.

Avstrijske dežele.

V Ljubljani, 2. julija.

V dunajskem državnem zboru je ministerski predsednik odgovoril na interpelacijo o avstrijski politiki gledé dogodeb na vzhodu. Rekel je, da Avstrija hoče v sporazumljenji z drugimi vélikimi oblastmi ostati popolnem neutralna in le, če bo treba, zavarovati svoje meje močnejše, kakor do zdaj. Vendar se še ni pokazala nobena potreba k temu. — Volitve za delegacijo se bodo kmalu vršile, delegaciji boste sklicani začetkom novembra.

Ogerska zbornica je volila v soboto svoje poslance za delegacijo. Tudi je sklenila davek na sladkor.

O Madjarski piše „Našinec“ 22. junija: Na razvalinah svoje slave, o kteri se je dalo tako lepo sanjati, tugujejo sedaj Madjari. Kako je zaznamovalno, da so sedaj Madjari tako prestrašeni in da že celo nad svojim

svoj „ričet“? Ker je tako natančna slika naših turkoljubov, da jih po njem lahko vsak spozna. Zdaj imajo sila veliko posla. Na eni strani morajo simpatizirati s Turki, na drugi pa agitirati in brigati se za volitve na Kranjskem. Danes so veseli, a jutri žalostni — po poročilih, ki prihajajo iz volišča in bojišča. Jaz se bojim le zá-nje, če bodo Turki na obeh krajih tepeni, pravi na bojišči, a naši na volišči. Gotovo jih bo božjast metala.

Ravno se je leto prelomilo in v soboto so goreli kresi po vseh višavah. Ljubljanski „Sokol“ ga je napravil na Drenikovem vrhu, kamor je bila priromala velika množica Ljubljančanov, ktere pa je prekmalo dobrodejen dež razprašil. Kresi Slovence spominjajo na grmade, ki so o nevarnih časih gorele po slovenskih višavah. Kedar je Turek butil v deželo, zasvetile so se take grmade in ljudstvo je iskalo varnih pribežališč, junaki naši pa so se pripravljali na boj, da odženo sovražnika. Tudi zdaj imamo boj zoper sovražnika, ki je že v deželi, v kteri se je zaredil ali pa v njo se pritepel. Klicali so na volilni boj Vas, do-

mačine; skrbite toraj, da zmagamo domače Turke. Če jih vržemo ob tla, napravimo potem krese, ki bodo nemčurjem smrtne baklje, kakoršne je pripravil vit. Vesteneck že za Slovence. Po prvotnih volitvah sklepati se bo vitez Vesteneck ta pot hudó vrezal. Za gotovo je obetal Slovincem pogin; ali zdaj se pa še nič ne vé, čeravno je vitežki Vesteneck vse storil, kar koli le moč okrajnega glavarja storiti zamore. Če mi zmagamo, njega gotovo ne zadene nobena krivda.

Ubogi gospod Kecelj! Saj vsi veste, da je to župan Kamniškega mesta. Čeravno je bogat — jaz bi vsaj zdaj ne bil rad v njegovi koži. Tako, kakor on v „Agr. Presse“, še pač nikjer ni bil nihče razdelan in razmesarjen. V Ljubljani bi slavna policija takega spisa gotovo ne spustila med svet. Srečni Hrvatje! Pa to nič ne dé gospodu Kecelju. Zakaj pa gre na solnce, med kandidate, zakaj hoče postati deželni poslanec, če je za ta posel toliko sposoben, kolikor jaz za kramarja! Nauk za vsacega: Čevljar ostani pri kopitu! Kamničani, Radoljčani in Tržičani ga bodo gotovo volili,

če tudi ne po večini. Kakor slišim, si je že naročil mehek „fotelj“ na peresih, ker so mu stoli, na kakoršnih sedé zdaj deželni poslanci, pretrdi, premalo gosposki; tudi naj bi si dal vrezati uniformo za poslanca, na kteri bo najmanj 2 kili zlata; kajti deželni poslanec brez uniforme in uniforma brez zlata — to ne veljá, ni nič. Potem se bo gospod Kecelj lahko vozil po mestu vsak dan v drugi uniformi: v nedeljo bo vitez sv. groba, v ponedeljek stotnik varaždinske požarne straže, v torek načelnik domžalske družbe doslužencev, v sredo nadlajtnant domobrancev, v četrtek župan kamniškega mesta, v petek kramar in v soboto deželni poslanec. Potem so bo vse zopet skonca začelo. To je dobro, da ima mož denar za vse to in še več. On si ga sicer ni prislužil sam, ali kaj briga to druge! Ima ga in to je dosti. Če bo voljen, to bo potem „likofa“! Ves Kamnik bo pijan tri dni.

Kak bo moj „ričet“ drugi pot?! Kdo ve? Jaz sam ne. To bodo odločile volitve.

obstankom obupujejo, ko so vendar poprej hoteli biti prvi narod! Vidijo že od daleč v svoji domišljiji meglo, ktera se jim zmerom bliže in bliže primikuje, plašljivo interpelirajo vlado v zbornici dan na dan in njih glavni časopisi pojó take jeremijade, da bi se jih moral vsak usmiliti. Tako piše „Pesti Naplo“: „Mi smo ljubeznjiva velemoč, to je resnica; ne upamo si ni črhniti in še mazinca ne upognemo za varovanje naših koristi. Imamo milijon vojakov, šrambe so polne, denarja sicer nimamo, ali toliko ga imamo kakor Rus in mnogo več nego ubogi Turek, pa igramo že več let tako žalostno nalogo v politiki, v tem izhodnem vprašanji, ktero smo že deset let želeli in vendar pravimo, da smo „življenja zmožni.“ Komu je panslavizem nevarnejši — nam ali Turkom? Ta dva milijona Osmanov se lahko vrnete, če zgubita svojo domovino v Evropi, v Azijo, kjer dobita deset milijonov Osmanov v eni skupini; ali — zavre slovansko morje nad Ogorskimi se nimamo mi nikamor zateči. Zdaj se gre za našo kožo; napaden je obstanek avstro-ogorske države, in ne le Turška. Sedanja ruska politika ne more ostati na polu pota, ona mora premagati ali pasti, in — če premaga, se ne bo brigala za črnorumeni ogrado. To je samo vprašanje časa, kedaj čemo mi nasledovati za Turkom. Zato bi bilo modreje, da bi si z združenimi močmi branili življenje. Mi, ponosna velemoč, zaupni Avstrijani, napihnjeni Madjari se zmiror norčujemo iz oslabeledih Rumunov, zbabelih Srbov in zdvijanih Črnogorcev. Kako pravico imamo še druge zasmehovati? Rumun je že šel v boj; Srbi so zapustili plug, zrelo klasje je ostalo nepožeto, kmetje so postali vojaci in kraj, ki je tako velik, kakor dve naši stolici, je postavil na noge štiri armade in se z rekruti vojskoval štiri mesce. Nismo mi Madjari slabiji nego Srb, Rumun in Grk, le nesrečnejši smo. Nimamo državnikov! Prišli so veliki časi, a našli so male ljudi (kaj pa Andrasy?) Generali se bojé bitke, kako čejo iti v vojsko prosti vojaci? Madjarski narod se demoralizuje od zgoraj in zatoraj ni čudno, da doprinaša Ruska v sosedstvu lupeštva, da se Donava spreminja v reko, da vstajate država rumunska in jugoslovenska in da kopljejo okoli in okoli jamo, v ktero hočejo pogrezniti Ogorsko. Ne, mi ne pomagamo Turkom, ker tem pomaga Bog in njih dobri meč; ali — nam ne pomaga Bog ne kdo drugi na svetu, ker ne znamo pomagati sami sebi.“ — Tako turgovanje ne potrebuje nobenih opazek. Madjare peče slaba vest. Ker so prišli do somostojnosti na škodo drugim narodom, zatoraj ne trpe tudi nobenega zraven sebe. Madjari javkajo videč v žalosti, da njih država še ni dospela do take moččnosti, da bi mogla rusko vojsko ustaviti s samim migljajem. To je pravo stokanje po hegemoniji! —

Izvirni dopisi.

Iz kranjske okolice, 27. junija. Tudi pri nas so nemčurji trosili svoj volilni oklic „Kmetje“, toda brez uspeha, ker so vsi izvoljeni volilni možje vrli narodnjaki, ki bodo volili narodna kandidata. K volilnemu oklicu bilo je pridjano pismo, ki se od besede do besede glasi:

Podpisani odbor si jemlje čast, Vas, obče spoštovanega in umnega moža, naprositi, da bi se Vi o volitvah, ki se bodo prihodni teden začele, nekoliko potrudili hotli, ker zdaj gre le za blagor kmeta.

Priloženi oklic preberite in pomislite, da

je potreba taci mož v deželni zbor, ki bodo taka velikanška nam preteča plačila odvrnili. Da se pa taki poslanci v zbor volijo, je potrebno najprej take može izbrati, ki ne bodo pri volitvi za može glasovali, ktere jim duhovni priporočajo.

Podpisani odbor Vas tedaj prosi, da bi Vi sklicali več zaupljivih mož, in jim priloženi klic na tanko prebrali, po tem pa 7 mož za volitev, ktera bo 7. julija t. l. v Kranji nasvetovali, od katerih ste prepričani, da se ne bodo dali od nobenega pregovoriti, in da bodo potem v zmislu oklica za deželni zbor taka (dva) poslanci volili, ktera jim bode po dokončani prvotni volitvi podpisani odbor svetoval.

Kranj 20. junija 1877.

Ti ljudje pač sami svoji reči ne zaupajo, ker si nihče ne upa podpisati svojega imena boječ se, da bi ljudje ne spoznalo teh tičkov.

Volilni odbor.

Iz Gorenjske doline, 26. junija. G. okrajni glavar in deželni poslanec vitez Vesteneck bi znal vendar-le prav imeti, ako bi se prvotne volitve kmečkih občin tako vršile, kakor po Dolini. Včeraj so bile volitve volilnih mož na koroški Beli, na Jesenicah in na Dovjem. Te tri občine so skupaj 7 volilnih mož volile, in med temi bo morebiti komaj eden konservativno in narodno volil, ali pa še ta ne. Danes so volitve v Kranjskigori, v Ratečah in na Fužinah. Kako se bodo izšle, Vam v kratkem naznanim. *)

Kaj pa je vendar vzrok, da Dolinci vedno tako protinardno volijo? Največ k temu pripomore obrtniška družba, od ktere so volilci več ali manj odvisni, ker od nje svoj zaslužek imajo. Drugič so srenjski predstojniki skoraj brez izjeme ponižni slugi okrajnega glavarstva. Kancelijski gospodje lahko pomagajo v marsikateri reči, n. pr. v gojzdnih zadevah, pri vojaščini, pri šolah in cestah, tedaj zopet lastna korist kaže, kancelijskega gospoda voliti. Tretjič je pa krivo pijančevanje, ker nesrečni špirit je tudi že Gorenjcem odnesel precéj značaja.

Ali pa ni nobenega, da bi ljudi podučil, za kaj gre? Kaj duhovni delajo? Pravi jim, kakor in kolikor hočeš, nič ne bodeš opravil, ker so jim nasprotniki misel v glavo vtepli, da duhovna ni treba zraven, da duhovni ne razume deželskih reči, da naj se raje svojega posla držé, kakor bi se v to vtikovali. Če bo tudi kateri poprej obljubil, konservativno voliti, ga potem raji blizo ne bo, ali pa bo še nasprotno volil! — Obrtniška družba, pa tudi gosposka je po svojih slugih razpošiljala in raznašala oklice na „kmete“, katerim tudi večidel verjamejo. Potem takem se ve, da ni pomagati.

Kdor se ne dá podučiti, takemu tudi pomagati ni. Dobro, ker ljudje sami tako hočejo, naj pa bo; se bo pa tudi na Kranjskem vresničilo, da vsako ljudstvo tisto vlado ima, ktero zasluži. Si bodo naši ljudje liberalno vlado zvolili, jo bodo pa imeli. Morebiti jim je ravno take treba, da se jim bodo nazadnje vendar-le oči odprle; Bog daj, da bi prepozno ne bilo!

Iz Loke, 27. junija. Prijatelj mi je pokazal nemčurski oklic „Kmetje“, ki ga je na Loškem gradu dobil, ko je imel pri vradnji opraviti, ter je rekel, da jih imajo gg. vradniki še veliko, da bi jih razdelili med ljudstvo. V tem oklicu navedajo nemčurji zvijačne številke, da bi z njim narodno večino deželnega

*) Iz Kranjske gore zvemo, da so voljeni narodnjaki. Slava volilcem! Vredn.

zbora ob zaupanje pripravili in med drugim tudi to lažejo, da duhovni davkov ne plačujejo. Koliko nemčurji ljubljanski sami ta oklic cenijo, je znano, to, da si teh laži nobeden podpisati ni upal, spis se klati brez podpisa, brez imena po deželi, kakor kak cigan. Zdaj pa vprašam gg. c. kr. vradnike naše: Ali so res zato plačani iz žuljev kmetiških, da take spise trosijo med ljudi? Ali res nimajo drugega opraviti, kakor take bedarije razširjati? Radovednež.

Iz litijjskega okraja, 25. junija.

Volitev volilnih mož za Trebeljevsko županijo, h kateri spadajo Janče, Prežganje in Štanga je bila danes jutraj. Volilo se je vrlo dobro. Štirje nemškutarji so sami sebe volili, a drugi vsi lepo 4 priporočene narodne može, kateri so tudi vsi izvoljeni z 32, 36 glasi, eden z 39 glasi in eden z 41 med 46 volilcev. Jančarji so glasove cepili; se pozna, da nimajo nobene discipline — bili so kakor brez vodnika — vsak je hotel svojega voliti. — Ali Štangarji so s svojim vodjem stali neomahljivo vsi do zadnjega — (razun dveh) enako glasovali za priporočene, ter slavno zmagali v začudenje sovražnikom in prijateljem na radost. Slava Vam Štangarji! le tako dalje!

Tudi Vam Prežganjci gre čast, da ste lepo s Štangarji složno volili. Vas Jančarje pa pomilujemo, tistim volicem vred, kateri jo je bil pred nami z volišča potegnili. Jeli to možko? Bo-li tak mogel reči o potrebnem slučaju: Non tibi licet — ali „Non possumus“?

Zmaga bo naša, če se ravno od nasprotni strani pri nas strašansko dela in pritiska.

Iz Litije, 30. junija ob 5. uri popoldne. Zmaga čudovito krasna. Izvoljeni eno glasno iskreni narodnjaki: Janez Hauptman, Alojzi Kobler, Luka Svetec. Vsak prejel po 109 glasov. Nemčurji brez boja pobegnili — spirat si debele nosove. G. okrajni glavar vodil volitve lepo mirno. Navdušenost nepopisljiva. Živili vrli narodnjaki!

Iz Šmarce pod Kamnikom, 27. maja. O volitvi volilnih mož. Dne 19. t. m. smo imeli volitev volilnih mož. Zavoljo obilnega dela na polji je bilo malo volilcev prišlo na volišče. Izvoljeni so — tako upamo — zanesljivi možje, ki bodo trdno stali za narodno stran ukljub vsemu prigovarjanju nemčurjev. Tudi po sosednjih občinah so izvoljeni narodni možje.

Iz Predvora, 28. junija. (Sijajna zmaga.) Naši nasprotniki so bili svojo mrežo po vsej županiji raztegnili; občinski sluga je po vaseh več dni torpede nastavljal ter navdušen pred šolo neki večer se hvalil: zmaga je naša (nemčurska.) Na to slišali smo še pritisk od višje strani, duhovščino moramo zdaj dol držati. Potem prikoraka velika velika truma lažnjivih „Kranjskih Kljukcev“ — tistih „Kmetov“, ki pa niso tako pošteni kakor naši kmetje. Narodna stranka je zvesto pazila na nemčurske ščurke in svojo dolžnost gotovo dobro spolnila. Dokaz temu je sijajen izid. Prišlo je bilo 45 volilcev odličnih mož; stali so kakor gora — trdno. Volitev je vodil sam g. okr. glavar Derbič in vršila se je v lepem redu. Izvoljeni so bili možaki poštenjaki: Polajnar Jakob iz Kokre (42 glasov); Šavs Jože iz Potoč (42); Mubi France (42); Snedec Matevž (42); oba iz sp. Bele, izvoljena sta tudi dva duhovnika gg. Kotnik Miha, farni osk. v Kokri (41); Molek Martin, duh. pom. v Preddvoru z 41 gl. Kakor se vidi iz teh števil, je volitev vseh 6 mož sijajna.

Vskliknem z veselim srcem: Možje predvorske županije, le tako naprej, stanovitno

ste stali kakor stojé vaši sosedje velikani, Storžič, Kočna. Živili volilci, živili izvoljeni možje!

Iz Šentjerneja. 27. junija. V Vašem cenjenem listu objavljate vesele zmage o volitvi volilnih mož. Tudi v naši županiji smo imeli 26. junija volitev volilnih mož pod vodstvom gosp. okrajnega glavarja Schönwettera iz Krškega. Pripeljal je seboj za pisarja mladega gospoda Vestenecka, brata litijskega okrajnega glavarja. Bila je zjutraj v Kostanjevici volitev, popoldne pa pri nas. Prišlo je volilcev 89 ter so izvolili brez agitacije gg. duhovnov 5 prav zaulesljivih, euega bolj še omahljivega, eden bo pa že pokazal, na katero stran spada. Iz Št. Jerneja ni voljen nobeden, ki po nemškutariji dišati hoče. Razcepili so se bili glasovi tudi med privržence poprejšnjega deželnega poslanca Zagorca, pa zmaga narodnjakov je bila vendar le sijajna.

Dobili smo bili tudi mnogo poslanih nepotrebnih oklicev „kmetje“, pa smo jih lepo shranili za zavijanje milje, sveč in enake robe, da niso motili zdravih še ne oblizanih z liberalno ero tukajšnjih prebivalcev. Rad bi še mnogo povedal, pa dobro vem, kako na Vaš list preže, taraj to rajši opustim, ter s polnim upanjem zakličem: Slava možem, ki so tiste volili, ki bodo imeli voliti zastodnika slovenskega, ne pa odpadnika narodovega.

Iz Notranjsko-primorske meje 24. junija. Res lepe dneve imeli so pretekli teden naši sosedje namreč Vojskarji, Idričanje, in Prifarci, dneve veselja in srčne radosti, dneve, katerih smo se tudi mi srčno veselili. Obiskali so namreč ove kraje milostni škof ter so kot vikši pastir našli tukaj dobre in vdane ovčice; ne bom slovesnosti drobno opisaval, le toliko rečem, da tako lepega reda in spodobnega vedenja, kakoršno je bilo pri Fari v Idriji in gotovo tudi na Vojskem, nismo kmali vidili. Res ponosni smejo biti v prvi vrsti častiti gospodje duhovni, kateri so se gotovo tudi veliko potrudili, da se je vse tako lepo izvršilo. Pri sv. birmi je bilo prav mnogo otrok, nekaj celo iz drugih duhovnij. Vse to, kakor tudi prelepo vreme je slovesnost le še povekšalo; gotovo bode ta dan Prifarcem in vsim drugim ljudem ostal v hvaležnem spominu. Prav lepo gorko vreme smo imeli skoro celi mesec, vsled česar je vse lepo porastlo, le dežja je zeló primanjkovalo, a sedaj imamo, hvala Bogu, tudi tega dovolj, upati je tedaj, da bomo imeli vsaj srednjo letino, če le preveč dežja ne bode primanjkovalo, in nam kaka huda ura zopet vsega ne odnese, kar Bog obvaruj!

Hribovski.

Iz Reke, 24. junija. Volilne borbe pri nas nimamo, torej o tem ne bodem danes pisal, pač pa Vam želim poročati nekaj lokalnih novic:

Silna glavo bolja je napotila pred nekaterimi dnevi necega že osivelega izdelovalca dežnikov in solčnikov, da je moral umreti.

Sladole ali „gefrorenes“ je tudi včasih zeló nezdrav, osobito barvani. Tako je neka ne mlada gospa preteklega tedna naročila sladoleda v jedni prvih kavarn, a naskoro jo je jel viti krč po trebuhu in malo ne da ni umrla. Zdravniki so konstatirali, da je bila v sladoledu strupnina, česar seveda dotični kavarnar ni kriv, kajti dobil je škodljivo barvo z drugimi nestrupenimi od svojega liferanta.

Utonil je v petek o poludne v morji nekov telegrafski vradnik. Bil je v 35. letu svoje dobe, rodóm je bil Madjar. Kar je posebno karakteristično za vse brkate „embre“,

je to, da je petorica njega „prijatelj“ nesrečnika tri metre od sebe samo gledala topiti se, a nijeden mu ni pomagal hotel — in vse to v prilično plitvem morji, in vsi dobri plavači! Ni čuda, da simpatizira vsa madjarska druhal z baši-bozuki; morebiti so oni še usmilnejši od teh.

Ta mesec je pri nas silna — afrikanska vročina + 35° R. Kresnikov večer ni gorelo na zemlji mnogo kresov, a bilo je vso noč nebo v ognji krvavem — zares velikansk kres! Danes pa zeló zaželeni dež hladi soparico v zraku in okrepeča skoraj ovenelo in izgorelo zelenjad.

Reški.

Iz Tržiča, 30. jun. — V občino in preveliko nevoljo je pripravil prebivalstvo tržiško lažnjivi sestavek v Ljubljanskem turškem listu „Tagblattu“ iz Tržiča poslan zoper obče-spoštovanega in sploh priljubljenega gospoda našega velikega kaplana. Lahko se razvidi iz tega dopisa, da ta umazani list ne gleda nič na osebe in značaj svojih dopisunov, ampak, da sprejema dopise, ki so po njegovi meri in modi vrezani, naj jih piše ta ali uni. V srce boli grdega dopisuna, da ljudstvo naše ima več zaupanja in vdanosti do prečastitega obrekovanega gospoda, kakor do njega in njegovih par privržencev v razvpitem pajzelnu (knajpi). — Gospod naj si bo zvest, da naša srca bodo s tolikanj večjo vnemo za-nj gorele, kolikor bolje ga bode strupeni brezverni gad pikal. — Kako si sploh mirnega, le svojim dolžnostim živečega gospoda predrzne zvati „Hetzkaplan“, to nam vernim Tržičanom, kateri z gospodom občujemo, ne gre v glavo. Pisec gotovo še z gospodom, kterega z blatom ometuje, občeval ni in ako bi bil, bi moral v svojo sramoto spoznati, da njegov duh se razprostira visoko nad dopisunovim in pozvedel bi ob enem, kakošne dolžnosti oznanovca Božje besede vežejo, od katerih do zdaj še čisto nič pojma nima. Na besede: „wäre dieser Hetzkaplan auf kirchlichem Gebiete ebenso feurig und eifrig, wie derzeit auf weltlichem Felde, so könnten ihm Infel und Stab nicht ausbleiben“ jaz le toliko odgovorim, da le človek, kateri nikdar cerkve znotraj ne vidi in se vsega ogiblje, kar je Božjega in mu vse smrdi, kar je duhovskega, zamore tako blebetati. Ne le nobene malomarnosti ne moreš lažnik omenjenemu gespodu očitati, marveč če imaš tudi še tako zagrizeno srce, moraš vendar le spoznati, da so ravno tako goreči za cerkveno reč, kakor jih popisuješ na svetnem polju. Njih ognjeni govori so gotovo, pisalče, tebe in tvoje brezverske privržence večkrat v srce zbadli in vam vest nekoliko zdramili, da ste saj za tisti dan, ko ste čuli od njih govorov, imeli neko bolj resno tvarino za pogovor, kakor vaše navadne posvetne in mesene burke. Popolno nedvednost o verskih rečeh kažeš, grdun, tudi s tem, ker meniš, da je gospodu v sramoto, ako jih imenuješ: „eifriger Streiter für Rom“. Le toliko ti rečem, če bi z rimskim prestolom in svetim Očetom ne bili tesno sklenjeni, bi nehali katoliški mašnik biti; kakor si gotovo ti se vsega popolnoma otreseš, kar je bilo katoliškega ne tebi. — Kar pa poslednje zadene, da bi bili gospod kaplan silili, še celo žugali, da bi se znali ljudje najti, kateri bi hiše zažgali, ako bi jih za jubilej Papežev ne razsvetili, je grda ostudna laž, le gola domišlija lažnjivega dopisuna. Tržičani, kot zvesti katoličani, so bili sami k razsvitljavi vsi navdušeni, s tem pokazati otročjo vdanost do sv. Očeta. Jeli no, pisec! sijajna iz lastnega našega nagiba napravljena slovesnost, godba, melodije himne

Pijeve, živio klici, to vse so ti bile pšice v tvoje zarujelo srce? Zato, da bi se zmaševal, si si izmislil te hudovoljne laži. Človek, ako hoče enega očrnuti, piše ali govori take reči, kar nikoli ni bilo pa tudi nikoli ne bo. Dobro pak si zapomni, lažnjivec! da ti nisi razžalil s svojim obrekovanjem samo duhovnih gospodov, ampak celi trg, ker vsi smo bili navdušeni in bomo navdušeni za sv. Očeta ostali in ostati hočemo do smrtne ure! Ako si ptujec, grdi pisac! sramuj se, da med tako poštenimi katoličani prebivaš, poberi svoja kopita in beži od tod! Ako si pa domačin, naj te bo sram, da svoje rojake pred svetom grdiš in črniš! Da je to gola resnica, kar je tukaj pisanega, spričuje celi po vsej pravici razžaljeni naš trg. Ako potreba, prinesem podpise iz celega trga ter rečem: Ako poštenih izostane le pet, rad podelim ti petakov deset! Zatoraj z lahko vestjo zapišem: Eden za vse.

Iz Radeč. Tudi mene je doletela čast, da me napada surovi, nemškutarsko-turški list „Tagblatt“ v zadevi srečne izvolitve narodnih volilnih mož v Radečah. Največa sramota bi za me bila, ako bi me hvalil. Na hudobne laži dopisnika iz Radeč to odgovorim:

Grda laž je, kar berem, da so v farovžu stale velikanske steklenice s pivom in vinom, da so volilci popolnoma pijani šli k volitvi. Ne eden mož ni prišel v hišo zaradi volitev, še manj je kdo tamkej videl kapljo vina. Sploh moram reči, da so se ta dan naši možje tako pošteno, možato in mirno obnašali, da jim najhudobnejši jezik nič očitati ne more, še celo v nobeno gostilnico se nihče ni podal, ampak so se mirno na svoj dom razšli. Nasproti pa so se ravno glave nemčurske, liberalne stranke prav surovo drle pred volitveno sobo, da mi ljudi zapeljujejo, da naj v norišnico, ki bo veljala pol milijona, vse Slovence zaprejo in bo še premajhna itd. To mi lahko potrdi g. Potočnik, stavbeni svetovalec, ki je po naključji ravno skozi popotoval, in je njega samega eden prav surovo napadel. — Druga laž je, da so agenti „Slovenca“ in „Naroda“ najeli vozove za volilce, ker gola resnica je, da se le eden volilcev naših ni pripeljal, ampak so vsi tudi od daleč peš prišli. — Laž je, da se je kričalo: Hura in Živio! Ako ravno denarja nimam v obilnosti, vendar dam tistemu, ki je to šlišal, za vsak „Živio“ in „Hura“ pet goldinarjev. — Grdo natolcevanje je zopet, kar je govoril ravno tisti „resnicoljubni (!?)“ dopisnik, da smo duhovni delali s cerkvenim denarjem, in pa z miloščino nabrano za papeža. Toda to nesramno obrekovanje zasluži drugo zavrnitev pred sodnijo! — Kar je ob koncu dopisa o meni, da so Radeški „purgarji“ vse mogoče psovke na me metali, bi, ako bi bilo resnično, le kaj lepo pokazalo in razsvetljevalo olikanost, inteligencijo in pametno obnašanje omenjenih gospodov. Ne mislite, da se pustim zmerjati, dokler mora sodnija braniti poštenje državljanov. — Hudobno je, da lažnjivi dopisnik slednjič še spoštovanega g. župnika vtika v volitev, ko drugzega ni storil, kakor da je po svojem prepričanju volil narodne možje. Ko bi pa knezoškofijski ordinarijat hotel duhovne predstavljati zavoljo narodnega mišljenja in delovanja, kakor dopisnik hinavsko kliče, potem bi bilo precej zdaj po volitvah babilonsko preselovanje od fare do fare. Prepričan sem seveda, da radeški liberalci in nemškutarji, pa tudi menda drugod, ne potrebujejo nobenega duhovna, in nobene cerkve. — Smešno je, da so ti čudni politikarji vložili protest zoper volitev; to je znamenje, da ti ljudje še ne razumejo, kaj je

volitev. Ko bi bilo kaj nepostavnega, bi se bil gotovo precej oglasil okrajni glavar g. Schönwetter, ki je volitev nepristransko in mirno vodil.

Slednjič očitno izpovem, da me nobeno zabavljanje, laži in obrekovanje ne bo ostrašilo delati za blagor domovine. Mi delamo značajno, z navdušenostjo, s poštenimi sredstvi, z lažmi in psovanjem, ki ga rabi nasprotna stranka, se nam ni treba bojevati. Tudi „vere“ pri teh volitvah nisem prav nič vmes vtikal, ker vem, da ne spada v deželni zbor; drugače bi bilo pri volitvah za državni zbor. Da pa duhovni v pridigah ne ščujajo proti vladi in obstoječim postavam, zato skrbi gosposka, ki bo gotovo storila svojo dolžnost, če se kdo pregreši zoper postavne naredbе in državine postave. Sploh mislim, da je vsacega rodoljuba sveta dolžnost volilce podučevati, jim prave može priporočati, ko se vsak dan prepričujemo, kaj nemčurji počenjajo, da bi skazili narodovo mnenje. Ali „Druck erzeugt Gegendruck“, mi nismo več parija, ne gjauri, če se le hočejo spoštovati državne osnovne postave. Dobro je, da verno naše ljudstvo še zmiraj rajši verjame duhovnom kakor nemčurskim rogoviležem. Toraj pogum! Zmaga je naša.

Ljudevit Škufca.

Iz Hotiča. V občini Hotičski sijajna zmaga. 46 potrjenih glasov je bilo oddanih; kakih 5 so jih odbacnili in od teh je dobil gosp. župnik St. Šranc 43 glasov, nasprotnik pa 2.

Iz Ribnice, 29. junija. Za deželnega poslanca ne bomo volili c. k. okr. glavarja kočevskega, g. Dolhofa, in sicer za to ne, ker je prehitro objavil svoj program namreč, da bi bilo dobro in koristno manjše županije v velike združiti; to se lahko ume, da g. Dolhof ima srce zato se potegovati.

Mi prebivalci malih občin pa za take naredbе ne maramo, a) zato ne, ker v velikih občinah imajo navadno velike stroške, b) manjši postrežbo in tudi rakovopoten napredek. Zato imamo več izgledov, posebno pa v Ribnici.

Neka srenja hoče imeti poljskega čuvaja, se ve, da na svoje stroške, vendar niso vslišani in sicer tisti može niso vslišani, ki so postavno izvoljeni za soseskin imetek skrbeti; omenjena srenja ne more poljskega čuvaja v najem vzeti, dasi ima čez 1200 avst. oralov zemljišča brez vsega varstva, tako da se vsakovrstne tatvine godijo na njem, in dasi se imajo stroški za poljskega čuvaja, po smislu občinske postave razmerno razdeliti na dotične posestnike in se ta prepir med sosesčani in županstvom že vleče od 1. marca t. l. do današnjega dne in se bo vlekla Bog ve, še do kedaj. Župan odločno, samovlastno odgovarja, da on noče od puntarskih posestnikov zasluženega plačila za poljskega čuvaja izterjevati, ter občinskemu zboru zapisnika o zadevah poljskega čuvaja še v potrditev predložiti noče. Vprašam vas, so li to napredki v velikih občinah? O drugih homatijah za zdaj molčimo. Ali ne prekose male občine velikih v napredku, če vzamemo n. pr. Šuško, Jurjeviško in tako še več drugih občin, ki so sicer majhine, pa imajo svoj soseskin imetek v lepem redu, da je veselje, in to vse zato, ker vsi svoje razmere in običaje dobro poznajo in imajo svoj delokrog vedno pred svojimi očmi.

Vse drugači je pa v velikih občinah; večkrat se zgodi, da ima vsaka mala občina drugačne razmere; od več občin oddaljeni odbor pa ne pozna vseh razmer in potreb cele velike občine; ravno zato se pogostokrat v velikih

občinah ne more priti do zaželenega napredka. Od nagajivosti, ki se zamorejo v velikih občinah delati posameznim podobčinam, molčimo, kar se pa v malih občinah nigrdar ne nahaja. Ker tedaj vkljub homatijam, ki se v velikih občinah godé, g. Dolhof priporoča velike občine, ga volilni može malih občin nikakor ne morejo voliti za deželnega poslanca. Tudi bi morale svetopisemske besede biti lažnjive, da dvema gospodoma nobeden služiti ne more, če bi zamogel g. Dolhof služiti vladi in slovenskemu narodu, ko je vendar znano, da nam slovensko enakopravnost, bi rekel, pod kadjo tiščijo. In bi li g. Dolhof imel poguma dovolj narodne svetinje odkopati v deželnem zboru? Na to še misliti ni, če bi pa vendar to poskusil, mu nismo porok, da bi si potem zaslužil zlat križec.

Iz Kostanjevice, 3. julija. Kakor drugod tako so tudi pri nas že izbrani volilni može za kmečko občino. Vspeh volitve je tako izvrsten, da ga nikakor nismo pričakovali. Bili so enoglasno voljeni sami narodni može; — nemčurji spoznavši svojo nezmožnost se celo prikazali niso na volišču.

Pripetila se je pa pri izbiranju volilnih mož neka čudna reč, koje ne morem zamolčati.

Večina kostanjeviških vradnikov stanuje zunaj Kostanjevice v gradu, nekdanjem „kloštru“, ki se prišteva k vasi Dobe. Zarad tega so do letos vradniki ondi stanujoči volili vsigdar s kmečkimi občinami, kar je bilo postavno. A letos, ker je vendar nekaj vradnikov poštenih, značajnih, ki ne marajo zatajiti svoje matere Slave na povelje kake osebe, pride jim nenavadna vest: Vradniki bodo volili z mestom Kostanjevico! Od kod ta prememba? Od kod oblast, storiti, da se kar naenkrat prva številka iz vasi Dobe šteje k Kostanjevici, tega ne vem. Gospodom gotovo mora že biti bolj jasno nego meni. Vendar jaz bi po svojej pameti računal tako-le:

Ako se št. 1. šteje k mestu, se mora tudi 2.; če to, tudi 3. 12. 13. Zato bodo letos vsi Dobljani volili z mestom Kostanjevico — in Slovenci pridobe 12 in še več slovenskih glasov — toraj več nego jih bodo oddali vradniki nemčurji!

Dobljani zapomnite si to — naenkrat ste postali meščanje! Bodite ponosni!

No, pa jaz mislim, da se bo to težko zgodilo. Volilna komisija v Novem mestu, ali vsaj deželni prihodnji zbor bode imel gotovo drugačne misli, kakor se je sedaj zgodilo, in poslali se bodo vsi ti volilci tje od koder so prišli na Dobe med kmečke volilce. Dobiček jim bode ta, če bodo tako nespametni, da se bodo zastonj prašili po cesti do Rudolfovega.

Tu v Kostanjevici, akoravno je število volilcev tako neznatno, se vendar agitira veliko — agitira za obedve stranki. Kajti, žali Bog, vedno je še nekaj zaslepljenih, prevarjenih nemčurjev, ki mislijo, da se jim odpro nebesa, ako oddajo svoj glas nemčurskemu kandidatu. Vzrok temu je le trojica zagrizencev, poprej narodnih sedaj nemškoliberalnih fanatikov. Vendar se je vkljub nasprotnemu prizadevanju že marsikaj doseglo. Nadejamo se trdno, da pride iz Kostanjevice v Novo mesto zopet enkrat večina narodnih volilcev.

Vam, Kostanjevičani, pa rečem le to-le: Ne dajte se slepiti; ne dajte se za nos voditi tistim, ki Vam samo takrat dajejo sladke besede, kadar lové vaše glasove! Ne poslušajte tistih, ki povsod samo lastnega dobička iščejo. Vaš občni blagor pa jim je toliko pri srcu kakor lanski sneg. Bodite pametni in zapodite

s studom od sebe človeka, ki zatajuje svojo slovensko mater, zaničuje lepi slovenski jezik, akoravno ga celo v svojem lastnem imenu kaže. Kostanjevičani, biti slovenske krvi Vam bodi ponos! Glejte na svoje sosede, kmete krog Kostanjevice, kako srčno so vrgli nasprotnika in se res pokazali možake, kakoršne moramo spoštovati. Ne dajte se od njih osramotiti! Le k volitvi v Novo mesto 10. julija! Kakor en mož volimo vsi narodnega našega poslanca Petra Grassellija! Ako je pa vendar le še kdo tako malosrčen in boječ; ako je kdo v tacih razmerah, da si nikakor ne upa Slovence dati glasu — tak, za Boga! naj ostane vsaj doma! Nikar naj ne škoduje poštenej stvari Slovenskej! nikar naj ne oma-dežava z nemčurskim svojim glasovanjem slovenske Kostanjevice!

Iz Selc. V ponedeljek 25. junija se je pri nas vršila volitev volilnih mož. Volitev, ni bila obilno obiskana, ker zdaj imajo ljudje veliko dela. Izvoljeni so le zanesljivi može ki bojo za slovenskega poslanca glasovali. V naši dolini mislim, da ne bo nemčurstvo ne enega glasu dobilo. Želeti bi bilo, da bi tudi vse občine v tem okraji izid volitev naznanile, in da bi se volilni može že pred volitvijo dogovorili, da bi vsi z enim glasom za nasvetovana gospoda glasovali. Naš župan je tudi dobil okoli 30 nemškutarskih oklicev, ktere bo pa za zavitke v štacnni porabil. Občinstvo ne bo nobenega videlo. Tudi svoj posel kot župan dobro in zvesto opravlja.

Letina dosedaj dobro kaže, sena se bo tudi več nakosilo, za denar pa gre huda kakor povsod. Delavci nimajo dosti zaslužka. 23. rož. zvečer je bila tudi pri nas nevihta, pa zdaj, hvala Bogu, še ni posebne škode na polji.

Naše politično društvo je letos na dva časnika naročeno na Novice in Besednika; Slovenca, Danico in Vrtec dobivamo od častitega gospoda fajmoštra, ker so predsednik društva; res da to ni veliko, pa to je še le začetek; ko se bo število udov narastlo in denarno stanje družbe zboljšalo, bomo več storili. Želeti bi bilo, da bi se skorej na vse slovenske časopise naročili. Zdaj je tudi leto minulo, odkar se je obhajala 400 letnica obstanka naše fare in so bili, napravljeni tudi novi zvonovi, ker so se nekterim prethi zdeli, naj še to opomnim, da zdaj, ko so se ogladili, so veliko glasneje, tako da je neki mož iz zgornje Davče, ki je 4 ure od Selc, sam pravil, da se gori slišijo, ko se prejšnji nikdar niso, in da ljudje, ki od začetka te naprave niso dosti cenili, zdaj sami pravijo, da tako lepo in glasno pojejo, da bi jih le poslušali. 9. t. m. bi bila imela pri nas biti sv. birma, ker so pa milostljivi knez in škof nekaj bolni, bodo namesto 2. dne julija še le 8. t. m. prišli k nam zakrament sv. birme deliti.

Izpod Štefanje gore, 1. julija. (Volitev volilnih mož). Radovedni pa veseli prebiramo v raznih časnikih poročila, ki nam naznanjajo zmagonosne čine za sveto reč krvavo se borečih naših hrabrih bratov Črnogorcev in junakinj Črnogork, katere s kamnjem pobijajo divjega skrunitelja; z veseljem beremo telegrame naznanujoče nam srečno napredovanje osvoboditeljev krščanstva na jugu: veselega serca prebiramo pa tudi naznanila o srečnih izidih volitev volilnih mož v kmečkih občinah. Naznanim vam tudi jaz o izidu volitev v županiji Cerkljanski in Št. Jurski. — Kakor sivi Grintove z

mogočno sestro Kočino, stojimo tudi mi trdno, kakor nas ona dva opominjata, kadar je treba iti v politični boj, pokazali smo to tudi pri sedanjih volitvah volilnih mož. Bili so pri volitvi, ki se je vršila v Cerkljah 26. junija, izvoljeni samo odlični narodnjaci. Nasprotniki naši bili so menda tega prepričani vže naprej, kar se tiče Cerkelj, kajti še si niso upali počastiti nas s tistimi Dežmanovimi lažmi, ki imajo naslov „kmetje“. Poizvedeli smo, da jih je nekoliko dobil nekdo v Cerkljah, od kojega so pa pričakovali, da vsaj morebiti on jih bode razdelil in malo zmešnjave med nami napravil; pa mož vže star in sicer pošten, se ne vtika v politične zadeve in tudi sedaj, bodisi da iz svojega nagiba, bodi si da iz sramote pred drugimi jih ni razdelil ampak hranil jih lepo v svojem žepu, potem pa jih menda porabil za druge potrebe. — K volitvi v Cerkljah ni prišlo mnogoštevilno volilcev, pa niso izostali zaradi malomarnosti; bil je drugi vzrok. Delo, katero so si mislili nasprotniki kot najvažniši zadržek pri teh volitvah, jih je tudi res odvrnilo od volitev; vendar naj ne mislijo nemčurji, da bi nas bili morebiti prekanili, ako bi se bili prijeli. Pripravljene je bilo vže toliko rezerve, če bi nam bila protila nevarnost, da bi bili še tako silo odbili; treba bi bilo le na bližnje polje, in nevarnost bi bila odvrnjena. — V sosednji županiji St. Jurski so si naši renegati vže upali doseči in na vse mogoče čine so si prizadevali s pomočjo znanega Grabljevega mamila „kmetje“ zmešnjavo in razpor med volilce zasejati, pa varali so se — tudi tam se jim to ni posrečilo. Če sem prav čul, dobil je župan cel zvezek oklicev na naše uboge kmete, pa menda padlo je seme na nerodovito zemljo. V vasi: Polica, Trato in Velečovo, pa jih je poslal menda g. Dolenc po St. Jurskem srenjskem slugi, ki jih je jako skrivej raznesel. Pa tudi tukaj niso dosegli zaželenega cilja. Sicer jih je v krčmah neki hlinéslovenec, v resnici pa nemčur, prebiral in razlagal, koliko so dosedanjí poslanci zapravili, za gledišče potrosili i. t. d. in rad bi bil „Končevi“ gardi priveržencev pridobil. Naj bolj so rekrutirali v Viševku, v Tupaličah in Velesovem. Pa tukajšnji volilci dali so si one laži razjasniti in naj zvestejši, ki so prej prevarjeni tako rekoč obljubili zoper te deželne zapravljivce glasovati, niso šli volit. Konec in tovarši njegovi videvši, da njih zavezniki ne pridejo, otrpnejo in raje mamijo svoj srd z dobrim požirkom v krčmi, kar so tudi prav storili — dober jim tek! — Menda bodo vže ti možje enkrat sprevideli, da jih toliko poznamo, da se ne damo več slepiti od njih, ako nam še tako razlagajo Dežmanov evangelij — tudi v prihodnje hočemo hrabro stati. Zmirom bomo še prej in raje verjeli našim gospodom duhovnom in jih o teh stvarih sveta prosili, kakor lažiliberalcem. Ako ravno nas pitate v družbi in vašem ciganskem „ljubljskem umazancu“ s farškimi hlapeci in z vsegamogočnimi psovkami, ostanemo mi vedno zvesti svoji veri, carju in narodu. Naši bratje bi jejo krvav boj za sveto svobodo, tudi mi se hočemo boriti po postavni poti

za svete naše pravice in ne verjamemo vašim lažnjivim obljubam. Ravno tisti g. duhovniki, katere vedno psujete, da so „Volksverdummer“, so zopet jasno pokazali, koliko jim je mar za blagor ljudstva in njega narodnost; kot eden mož so stalipovsod na volilnem bojnem polju. Srdi zeleni strupene pene bruhate v svojem „umazancu“ nad duhovni, le jezite se, toliko bolj jih mi spoznamo kot prave naše prijatelje. Ako Bog da in sreča junaška, bode tudi nam prišla svoboda zlata. V to Bog pomози. —

Volilci!

V soboto boste za kmečke občine in v torek za mesta volili deželne poslance. Kako važne da so te volitve, tega Vam danes ne bomo več povdarjali, ker smo o tem že čestokrat govorili v našem listu in reč pojasnili vsestransko. Nekaj bi Vam pa vendar še radi položili na srce.

1. Ostanite vsi mož beseda, in ne dajte se nobenemu premotiti ali pregovoriti, ki bode morda še zadnji trenutek na volišči skušal vas zapeljati, da bi postali izdajalci naroda in odpadniki od domače reči.

2. Ne pozabite, ko greste volit, seboj vzeti legitimacijskih kart, ker bi sicer ne smeli voliti, in bi s svojo nemarnostjo morebiti povzročili propad narodnega kandidata.

3. Pridite v pravem času na volišče, da volite volilno komisijo, ki ima določevati o vsih dvomih ali prepirih, ki bi med volitvijo nastali. Najbolje bo, če se najmanj eno uro pred volitvijo zberete v volilnih mestih, kjer se bodo večidel z Vami sošli tudi Vaši kandidati, da boste imeli priliko jih poznati in z njimi spregovoriti o rečeh, ki Vas teže.

4. Med volitvijo se obnašajte mirno in dostojno, da ne bodo naši nasprotniki imeli vzroka nam očitati kako surovost ali spodtikati se nad našim obnašanjem. Tudi naj si vsakdo dobro zapomni celo ime kandidata, da ga bo pri volitvi natančno izgovoril in ne dal prilike, da bi se njegov glas zavrgel.

Ako Bog da in složnost slovenska, bode zmaga gotovo naša!

S Slovani na steno.

Olomuški „Pozor“ piše 27. junija:

„Neblazega spomina gospod Beust, kateri se bavi sedaj v Londonu z muzikaličnimi kompozicijami, je imel, ko mu je Avstrija izročila vladno veslo, za geslo: „pritlačiti Slované na steno.“ Beust je tlačil dosti, ali vendar ni potlačil opozicije, ker dandanes stoji opozicija mogočnejše nego kedaj s tem edinim razločkom, da se je poprijema obupnost in da je groznejša dan na dan.

Morebiti se to ne godi nikjer na širokem božjem svetu tako krasno, kakor v Avstriji. Zgodovinar prihodnjih vekov bo imel veliko truda, če bo hotel v sedanjih politikih avstrijske vlade prav razumeti načela, po katerih se je vršila državna vprava. Tu je v polnem cvetju nepriznavanje prirojenih pravic narodov in nasilstvo posameznih narodov.

Nismo tu mi sami, katere stiskajo, ampak

so tudi vsi slovanski narodi, naj so že v Cislji ali Translji. Za nami so v prvi vrsti Slovenci, kateri uživajo slast sedanjih zamotanih razmer na Avstrijskem.

Na Kranjskem ni nič Nemcev, razun peščičice nemškutarjev v Ljubljani in — vendar ni tukaj slovenskih šol, ampak vstanovljajo se po večjem le nemške.

Slovenci si ravno toliko prizadevajo, kakor mi, da bi dobili svoje šole ali na vse prošnje se jim odpoveduje kakor nam: „Če hočete imeti svoje šole, pa si jih napravite.“ Tako je odpovedal znani Giskra narodnemu voditelju dr. Bleiweis.

Davki, katere plačujejo Nemci, skoraj zginijo v primeri s slovenskimi in vendar nimajo Slovenci, če nočejo dati svojih otrok v nemške šole, nikjer svoje mladeži odgojevali. Deželni zbor je že proti temu odločno protestiral, ali — kaj pomaga protestirati, dokler je na krmlu samovoljnost, dokler se odločuje o osodi narodov v nam neprijaznem dunajskem državnem zboru!

Slovani slišijo le: „plačajte pa molčite“ ali vsahne tudi najglobočji studenec, če ne prenehoma iz njega z vrčem zajemamo in če ima le slab pritok. Taka je tudi z žepi davkoplačevalcev. Obrtnija, rokodelstvo itd. je prišlo na nič; kjer je kaj bilo, se je že izsesalo in sedaj? Nekaj se vendar da še dobiti z eksekucijami! Ne sesajo sami odiruški upniki, ampak izvršuje nemilostno tudi erar svoje eksekucije.

V narodno-gospodarskem oziru menda ni nikjer slabše nego na Kranjskem, kjer dosega nepoplačani davki nezaslišano višino, tako da grozi vseobčni propad in vendar ni od nikoder nobenega olajšanja!

Pri nas, če pride do eksekucije, kupi Žid vsaj za deseti del odločene cene in tako se vpokojé vsaj upniki, ki so intabulirani na prvem mestu, če mora prav eksekvent oditi s praznimi rokami, ali — kaj čemo reči, če kupi erar za sramotno ceno posestva, ktera je sam dal v eksekucijo?

Tako se godi na Kranjskem, kakor smo že omenili v 48. št. „Pozora“. Kaj čemo reči, če kupuje erar **po petaku** kmetška posestva? In tako se je zgodilo; davkarski vrad v Črnomlji je kupil tri posestva po petaku!

Po takem načinu je bilo prodano lani v petih sodnijskih okrajih 59 kmetških posestev in posestniki so prišli na beraško palico.

Pa naj ne misli nikdo, da je to poročilo pretirano, ker stavila se je za tega del interpelacija v državnem zboru po slovenskem poslancu Pfeiferju in tovariših Hermanu, Barbotu, Vošnjaku, Nabergoju, po Hohenwartu in drugih udih desnega središča.

V tacih razmerah se branijo Slovenci z vsemi pripuščenimi sredstvi ali zdi se, kakor bi jih nobeden ne slišal. Njih opozični organ ljubljanski „Slovenec“ prihaja nam stalno v popravljeni na pol prazni izdaji. Ni tedna, da bi ne bil konfisciran.

Kdaj posveti solnce svobode tudi avstrijskim Slovanom!

Z bojišča.

Most čez Donavo pri Zimnici je bil 2. t. m. dovršen in ruske čete neprenehoma prehajajo na bulgarsko stran. Turki se umikajo proti Ternovi in Ruščuku. Boja še ni bilo. Turške ladije pri Nikopolju so po ruskih topovih tako poškodovane, da niso več za rabo. Ruščuk in Nikopolje pa sta tudi veliko trpela

po ruskih bombah. Iz Bukarešta se poroča, da so Rusi že vzeli tudi Zernovo.

Car z vsimi velikimi knezi prišel je bil tudi že 28. junija čez Donavo v Sistov ter je bil od vojakov jako navdušeno sprejet. Ogledal je bojišče ter pohvalil vojakke zaradi njihove hrabrosti, potem pa se je zopet vrnil v Zimnico. Objavil je tudi oklic do naroda bulgarskega, o katerem hočemo prihodnjč obširneje govoriti.

V Črnogori Suleiman paša pričakuje Mehmet Alia paša, ki hoče čez Prizrend prodreti do Spuža, kjer že zdaj stoji 35.000 Turkov proti 16.000 Črnogorcem, potem pa bosta s Suleimanom skušala od juga napasti Črnogoro.

V Carigradu je veliko gibanje. Vsaki dan pošiljajo novih vojakov na vojsko. Tudi poljska legija, ki šteje 149 ljudi, je bila odločena v Varso; ker so pa nekteri prostovoljci ovadili dva tovarša kot ruska ogleduha, ostala je četica poljskih Turkov v Carigradu, kjer jih sedaj oistro izprašujejo. 2. t. m. bil je tudi pod predsedništvom sultanovim velik vojni svet. Pravijo, da Turki že mislijo na to, da bi z Rusi mir sklenili. Tolažijo se sicer s tem, da so bile prve ruske čete pri Bieli, ktero so Turki zasedli, potolčene, toda na drugej strani vidijo, da se ne bodo mogli z vspehom ustavljati armadi ruski, kadar bo vse prišla čez Donavo. Dozdaj je čez prišlo okoli 100.000 mož.

V Aziji Rusi še vedno bombardirajo Kars. Da bi Muktar paša mestu ne prišel na pomoč, zapovedal ja Loris-Melikov generalu Heimannu, da je zasedel Mileduz; vsled tega bode tudi Tergukasovu mogoče hrano pripeljati v Alaškert (Toprakale) in če bode treba, na pomoč hiteti posadki v Bajazid, ktero Kurdi hudo stiskajo. Komarov je 28. junija potolkel 300 Turkov pri Ardanučbaci, potem pa se je vrnil v Ardahan vzevši Turkom tabor s šotori in hrano.

Politični pregled.

Avstrijske dežele.

V Ljubljani, 4. julija.

Dunajski časniki objavljajo drugo poročilo avstrijske deputacije, ki pritrjuje odgerske deputacije nasvetovanemu predlogu, izvoliti posebne pododseke, ki bodo med seboj obravnavali posamezne nasvete in naznanja, da je avstrijska deputacija že izvolila tak pododsek 6 udov, namreč: Plener, Winterstein, Demel, Hohenwart, Herbst in Sturm. Tudi odgerski zbor je že odbral tak pododbor. Poslanec Süß je v odseku stavil nasvet vladi priporočiti, da naj predloži določbe o definitivnem davku od sladkorja, da bode mogel odsek o tej reči poročati. Odsek je ta nasvet sprejel. Vsled tega se bodo obravnave zopet jako zavlekale, ker se morate vladi v taki postavi med seboj še le dogovoriti, preden se zamore odseku predložiti v pretres.

Vnanje države.

Nemški cesar in Bismark sta si nekaj navskriž. Bismark hoče politiko voditi po svoji glavi, cesar Viljem pa sedaj vse odločuje sam. Reklo se je, da bode Bismark cesarja obiskal v Emsu, pa odšel je v Schönhausen in se od ondod vrne v Varzin. — Listi poročajo, da se bode prepovedalo izvaževanje konj, pa le iz gospodarskih ne pa iz političnih (?) ozirov.

Srbski knez je 1. t. m. odprl narodno skupščino. Za vladna komisarja sta bila odločena bivša ministra Kaljevič in Boskovič, ki sta se pa tej časti odpovedala, ker nista

hotela dati natančnega računa o zadnji vojski. Seje bodo boje večidel tajne.

Na Španjskem so zaprli glavarja španjskih radikalcev Zorila in Munozu zaradi razžaljevih govorov na vlado španjsko in francosko.

Domače novice.

V Ljubljani 3. julija.

(Zadnji „Slovenec“ št. 71) je bil zaradi dopisov iz Trebnja in iz Doberniča konfisciran. Napravili smo bili drugi natis. Po neki pomoti pa policija ni zapečatila dopisa iz Doberniča, ki je tedaj tudi v drugič ostal v listu in bil vzrok, da so nam konfiscirali tudi drugi natis.

(† Č. g. Miha Skubic), fajmošter v pokoji, je 25. junija v Toplicah umrl. R. J. P.

(Volitve volilnih mož) so povsod končane in sicer tako, da, če pri tem ostane, je pri volitvi za deželni zbor zmaga naša po kmetijskih občinah gotova. Poročila so iz vseh krajev vesela, le pičlo število volilcev se je vsedlo nemškutarjem na limanice. Iz dopisov v današnjem listu je razvidno, kako so se v posameznih občinah vršile volitve. Dalje zvevmo, da so v Selcih, Čatežu, Cerkljah na Dolenjskem, v Leskovcu, Studencu, v Krškem, na Raki, v Škocijanu in pri sv. Križu nad Litijo voljeni samo zanesljivi možje. Najhuje je propadel Vesteneck v svoji rezidenci, v Litiji. Prišlo je volit 109 volilcev in vsi so soglasno volili možje narodnjake, Vesteneckovci niso dobili ne enega glasu. Slava! Zdaj pa le zopet na delo, narodnjaki po deželi! Pazite, da Vas nemškutarji ne presleparijo. V soboto 7. t. m. bo odločilni dan. Bodi slaven za nas, sramoten za nasprotnike naše.

(Narodni volilni možje) so nadalje izvoljeni: V Bledu 5, v Gorjah 4, v Kropi 2, v Kamnigoric 2, v Ovišu 1, na Dobravi 1, v Šmartnu pri Litiji 4, v Preserjih 4, v Borovnici 3, v Lescah 1.

(Nadvojvoda Albrecht) se je pripeljal pretekli petek v Ljubljano ogledovat tukajšnje vojaške oddelke. Na kolodvoru ga je sprejela lepa množica z navdušenimi živijo-klici. Poklonilo se mu je med drugim tudi mestno starešinstvo. V soboto se je odpeljal proti Celovcu iz enakih namenov, potem gre v Beljak. To ogledovanje mej ima gotovo veliko pomeniti. Med potjo je ogledal Bled ter šel tudi v Bohin. Zvečer bilo je blejsko jezero razsvitljeno.

(Obče spoštovani frančiškan P. Salezij Volčič) je v ponedeljek popoldne tukaj umrl. R. J. P.

(G. Karl Klun) je bil 25. junija od Starološke občine izvoljen za častnega srenjčana.

(Izlet „Sokola“ v Bizavik) je bil v nedeljo prav vesela zabava ob lepem vremenu. Ob čitalnici bizaviški se je zbrala velika množica ljudi iz mesta in okolice. Bil je pravi praznik za ljudstvo. Beseda se je vršila v lepem redu in dopadla, ravno tako so se odlikovali pevci in ljubljanska mestna godba, po kateri se je mladina zasukala kar na travi pod milim nebom. „Sokol“, ki je bil na poti večkrat sprejet in pozdravljan, je odrinil z mrakom v Ljubljano nazaj. Ta veselica je vesel dokaz, da ljudstvo ceni svoje prijatelje iz mesta. — Okrajno glavarstvo je bilo poslalo komisarja in več drugih oseb, ki imajo čuvati, da se Slovincem nič hudega ne pripeti. — Proti večeru se je pripeljal gosp. dr. Jan. Bleiweis in je bil navdušeno sprejet.

(Iz zeje dež. odbora 30. junija.) Predlogu pomnoženega krajnega in okrajnega šolskega sveta je deželni odbor pritrdil, da se učitelj-

ska služba na ljudski šoli v Škofji loki podeli učitelju Karolu Bernardu v Begunjah pri Cirknici.

(Iz seje družbe kmetijske 1. dne julija.)

Na znanje se je vzel dopis sl. ministerstva kmetijstva, po katerem dovoluje 835 gld. za premije goved v razstavi Novomeški, ki ima biti 11. dne oktobra. — Gospod Franc Brence v Hrašah se po svoji ponudbi naprosi, da po priliki ogleda po državni podpori nakupljene ovce na Gorenjskem in o njih stanji poroča. — Gossečna baklja, poslana od družbe kmetijske iz Linca, se je ogledala in kot praktično orodje spoznala, naroči se zato 10 tacih bakelj po 1 gld. 20 kr. — ena se pošlje županstvu v Rateče. — Sklenila se je poprava pohošja na živinozdravniški šoli na družbenem vrtu na Poljanah. — Za ude v družbo kmetijsko so bili sprejeti sledeči gospodje: Brence Franc, mladi kmetovalec v Hrašah, Burger Anton, posestnik v Hrašah, Ješe Pavel, posestnik v Stražišu, Klemen Anton, župnik v Smledniku, baron Henrik Lazarini, grajščak v Smledniku, dr. Mencinger, advokat v Kranji, Sajevec Ferdinand, trgovec v Kranji, in Vavken Andrej, posestnik in župan v Cerkljah. „Nov.“

(Požar.) V praznik apost. Petra in Pavla okoli 10. ure zvečer nastane ogenj v vasi Sneberje v fari D. M. v Polji. V kratkem pogoré tri hiše čveterim gospodarjem, (eno hišno poslopje je imelo dve številki in prostor za dva gospodarja), in nekaj gospodarskih poslopij. Vzrok ognju ni ravno znan, vendar pa govorijo, da je bilo nesrečno žganje krivo nesreči. Zavarovani so bili vsi čveteri. Zgorel je pa tudi en mož, gospodar, star pri 60 letih, ki je pivcem žganje dajal. Šel je v hišo iskat si reči, da bi jih rešil in med tem pade bruno iz nad vežnih vrat na njega in ga pokrije, kjer umrje žalostno smrt. Le nekoliko ogorelih kosti so izkopali.

(Zadnji somenj) je bil slabo obiskovan. Le z govejo živino, zlasti pitano, bilo je nekaj kupčije.

(Ljubljanski nemškutarji) so imeli preteklo soboto svoj volilni shod v Kazini. Meščanov je prišlo komaj peščica, vsi drugi so bili uradniki. Za kandidata so si — se ve, da, — izbrali „enoglasno“ dosedanja poslanca dr. vit. Kalteneggerja in dr. pl. Schreya. Memo grede naj opomnimo, da so se shoda tega vdeležili tudi oni softe deželnega odbora, ki so Vestenecku nesli v Litijo ono znamenito zaupnico. — Shoda narodnih meščanov v čitalnici ni bilo, ker se jim je menda stekleni salon gostilnice za to neprimeren zdel.

(„Turški list“) je v soboto zopet ves divji. Morda bo prinesel životopise vseh naših kandidatov. Če se nam bo ljubilo, mu bomo že kaj odgovorili.

Razne reči.

— Umrl je v Gorici po dolgotrajni pljučni bolezni menda precej mnogim znani prof. Janes Psener v 39. letu svoje starosti. Umrl je imel uže par let zaradi bolehnosti odpust.

— Sviloprejke se niso na Goriškem prav dobro sponesle; pridelek je bolj sreden. Japonski sviloprejski mešički se prodajajo v Gorici po 2 gold. do 2 gold. 20 kr.; domače blago pa po 2 gold. 20 kr. do 2 gold. 50 kr. kilo, zarés prav ceno.

— Toča je, kakor piše „Gosp.“, sekala pri sv. Martinu pri Slov. Gradcu, tudi je 21. junija obiskala faro sv. Antonija in sv. Andraša v Slov. goricah. Nekateri posestniki so že obrali. Žalostno!

— † G. Jožef Kersnik, okrajni sodnik na Brdu in vrl narodnjak, je 3. t. m. nena- doma umrl. R. I. P.

— Imenovanje: Dr. Karl Gestrin, adjunkt v Loki, pride v Kostanjevico za sodnika.

— Pri volitvah v Mošnjah so zma- gali narodnjaki z vsemi 5 kandidati. Čujemo, da okolici ljubljanski nasprotniki g. Fladunga ponujajo za kandidata. Može, že večkrat smo vam povedali, koliko vradniki veljajo za po- slanca.

— Ljutomerski c. k. glavar je 24. jun. v Cvenu namenjeno zborovanje ljutomer- ske podružnice kmetijske družbe štajerske pre- povedal, češ, da v pravilih ove družbe ni go- vora o popotovalnih shodih. Da bo politična gosposka širjenje gospodarskega poduka tako podpirala, tega se pač nismo nadjali, pravi „Gospodar.“

Poslanica.

Kakor rokovnač iz zatišja napadel je za- vratni dopisun v ljubljanskem „Tagblattu“ št. 140 mojo osebo. Koliko je na njej, je ne bom povzdigoval; vendar pa reči smem z lahko vestjo, da dosedaj, hvala Bogu, bila je na ča- sti nedotakljiva, kar mi bo moral vsak pošten človek pritrditi, s katerim koli sem obče- vai. Čez 5½ let živeli smo s tukajšnjimi farmani v nar lepši slogi in vzajemnosti. A kakor ru- joveč lev brez odloga preži, koga bi požrl, tudi hudi duh razpore nima miru in pokoja. Dopisun — o katerem trdijo nar veljavniši Tržičanje, da ni domačin — pisec turškega lista iz Tržiča je razpore hudi duh, ki kaže v skozi in skozi lažujivem dopisu, da mu smrdi, kar je pravičnega, verskega katoliško-cerkve- nega. Malovredno človeče! zakaj pod zemljo riješ, kakor krt in očitno na dan ne stopiš? Zakaj se valjaš v blatu teme in se mi očitno nasproti ne postaviš? Verjemi mi, to je po- štenega človeka nevredno. Pa se vé da, duh teme lazi po temi. Ako bi se mi bil pred izbruhovanjem strupenega obrekovanja in la- ganja objavil, ne bi bil postal niti obrekovalec niti lažnik. A tako si oboje lažnik in obre- kovalec:

1. Laž je, da bi bil dosedaj kot agitator volitev narodno-klerikalne stranke v nalašč stopinje delal, akoravno bi jih lahko z vso pravico. Hudobnež, oglasi se in dokaži to hu- dovoljno laž! Kdaj si me najdel bolj vnetega za posvetno, kakor za duševno? — Pa tvoja vera brž ko ne je, da si — opica Vogtova.

2. Da sem ognjeni borilec Rima, si štejem v nar večjo čast, kajti njemu sem prisegel pri sv. krstu, kakor vsak katoličan, kar si ti, ako si krščen, pozabivši ali pa hudovoljno prelomil. Toda grda laž je, da bi bil jaz Tržičane k razsvitljavi silil, kar bi mi nikakor v sramoto ne bilo. Toda v svojo sramoto moram spoznati, da Tržičanje so iz lastnega nagiba meni v iz- gled slavljenja jubileja Papeževga. Slava njim! kolikor časa bodo taki ostali, bodo meni vedno bolj vdani, kakor tebi hudobni pisec. Trdnega prepričanja sem, da večine nikdar ne boš iz- neveril. In če si par neskušnih za-se pridobil, smem vendar še zmiraj milotuzno zapeti:

Res, da je številka mala
Vernih se zneverila,
A večina je ostala
Cerkvi zvesta iz srca.

3. Pogubljivo natolcevanje, iz pekla prišla laž je, da bi bil jaz kdaj mislil, še manje žugal: „Ako Tržičanje na Papežev jubilej svojih hiš ne razsvitlé, znali bi se ljudje najti, kateri bi njim hiše zapalili.“ Grdež! zapomni

si nemški rek: „Wie der Schelm ist, so denkt er von Andern!“ —

Oizroma velikosti mojega duha, te lepo prosim, pisač, pokaži se mi, da se skusiva, potem še le boš zamogel soditi, ali je moj ali tvoj duh večji. Morda je tvoj večji memo mo- jega. Toda po tvojem činu soditi mora biti večji v hudobiji, sicer pa mnogo slaběji, in na noben način ne bolj pošten, odkritosrčen; — ampak potuhnjen, hinavsk.

Želeti bi bilo, lažnjivi dopisun, da bi si te besede k srcu vzel, od svojega bogokletnega čina odstopil; kar bi bilo v tvoj časni in večni prid.

Dasiravno bi lahko z vso pravico „Turški list“ ali pa njegovega dopisuna pred sodnijo tiral, vendar zdaj tega še ne storim v zmislu: „Pusti ga umazanca Turka in surovega pisca njegovega; saj si je ta cvet spoštovanja vseh poštenih Tržičanov in drugih podrl, uni pa v svojo veliko sramoto danes to preklicati moral, kar je včeraj objavil.“ Obema pa naj globoko v spominu ostanejo latinske besede: „Quotiescunque cum stercore certo, aut vinco aut vincor, semper maculor!“ — V slovenskem jih ponavljati, me je sram, akoravno jih za- služita; ako jih pa le iz mojih ust pretoima- čene slišati hočeta, naj k meni prideta.

Vi pa vrli Tržičanje varujte se takih zgrabljivih volkov, kateri prijazno, priliznjeno krog Vas tavajo, zvunaj sladki med — duši pa pohujšljivi strup večne pogube zavdajajo. Ne bodite Bizmarkijanci, ampak zvesti Av- strijanci!

Ne jemlji v zlo, slavno vredništvo, da sem se nenavadno trdih izrazov poslužil, kajti kakoršna grča, tak klin. O nekem ostudnem človečetu bi imel še nekaj smrdljivega pisati, pa morda se poboljša, — ako ne, pride na vrsto drugi pot! Zdravi!

Iz Tržiča 25. junija 1877.

Ivan Golob.

Listnica vredništva.

Gospod M. v V. Prejeli. Prvi del dopisa se ne strinja z našim programom, o drugem delu smo tudi mi Vaših misel, ali gorje nam, če to tiskamo! Več gg. dopisnikom. Nekaj dopisov smo morali odložiti za prihodnjič, nekaj smo jih le kratko po- sneli, ker nam jih je o volitvah iz vseh krajev došlo ogromno število. Hvala!

Žitne cene preteklega tedna.

Za tiste, katerim nova mera in vaga še ni gladka, pristavili smo, koliko bi reči veljale po stari meri. 1 hektoliter znaša 3²⁶/₁₀₀ mernikov.

Reči		V Ljub- ljani		V Novem- mestu		V Kranji		V Mari- bornu		V Ptuj		V Ormužu		V Trstu		V Celoven		V Zagrebu	
		gl.	kr.	gl.	kr.	gl.	kr.	gl.	kr.	gl.	kr.	gl.	kr.	gl.	kr.	gl.	kr.	gl.	kr.
Pšenice	(hektoliter)	11	21	12	80	12	68	11	10	11	50	8	94	—	—	10	82	9	50
	(mernik)	3	36	3	84	93	80	3	42	3	18	2	75	—	—	3	34	2	76
Reži	(hektoliter)	7	—	6	90	7	48	7	—	8	40	8	94	—	—	8	—	8	40
	(mernik)	2	14	2	12	2	28	2	15	2	53	2	70	—	—	2	45	2	57
Ječmena	(hektoliter)	4	20	5	50	5	20	5	20	6	75	5	56	—	—	6	62	3	80
	(mernik)	1	26	1	69	1	60	1	60	2	8	1	71	—	—	1	90	1	16
Ajde	(hektoliter)	6	18	6	50	7	20	5	80	6	10	4	88	—	—	7	40	7	—
	(mernik)	1	90	2	—	2	38	1	69	1	88	1	50	—	—	2	27	2	15
Prosa	(hektoliter)	4	70	5	80	5	52	6	10	6	—	7	80	—	—	4	46	6	80
	(mernik)	1	41	1	78	1	61	1	88	1	85	2	40	—	—	1	37	2	9
Tarišice	(hektoliter)	6	40	7	20	6	50	6	—	6	50	5	21	—	—	6	98	6	50
	(mernik)	2	26	2	20	2	10	1	85	2	—	1	60	—	—	2	14	2	—
Ovsa	(hektoliter)	3	4	3	90	4	55	4	—	4	—	3	53	—	—	4	34	3	70
	(mernik)	—	93	1	19	1	37	1	22	1	22	1	8	—	—	1	32	1	14

Naznanilo in priporočilo.

Podpisani naznanja častitemu občinstvu, da bo po želji več prijateljev osnoval pri- vatno solo za glasovir, gosli in petje za odrasčene in otroke po najnovejši in najboljši metodi. V teh predmetih se priporoča tudi za poduk po hišah. Natančnejša pojasnila na Marija-Terezije cesti hiš. št. 5 v II. nadstropji vsak dan od 10. do 12. ure do- poldne.

Z največjim spoštovanjem

(1) Anton Stöckl.

Loterijske številke 30. junija.

V Trstu: 88, 2, 6, 42, 39.

V Lincu: 52, 75, 80, 18, 33.

Telegrafične denarne cene 4. julija.

Papirna renta 60.95 — Srebrna renta 66.40 — Zlata renta 72.40. — 1860letno državno posojilo 111.80 Bankine akcije 774 — Kreditne akcije 144.80 — London 124.90 — Srebrn 109.50. — Ces. kr. cekini 5.97 — 20. frankov 10.02.

Denarstvene cene. 3. julija.

Državni fond.	Denar.	Blago
5% avstrijska papirna renta	60.95	61.10
5% renta v srebru	66.25	66.40
4% renta v zlatu (davka prosta)	72.30	72.50
Srečke (lozi) 1854. l.	109.10	109.75
„ „ 1860. l. cel.	111.75	112.25
„ „ 1860. l. petinke	121.—	120. 2
Premijski listi 1864. l.	130.75	131.25.
Zemljiščne odveznice.		
Štajarske po 5%	96.—	97.—
Kranjske, koroške in primorske po 5%	95.—	96.—
Ogerske po 5%	74.50	75.25
Hrvaške in slavonske po 5%	84.—	84.50
Sedmograške po 5%	73.50	74.50
Delnice (akcije).		
Nacionalne banke	779.—	781.—
Unionske banke	46.50	47.50
Kreditne akcije	144.40	144.60
Nižoavstr. eskomptne družbe	675.—	685.—
Anglo-avstr. banke	67.—	67.50
Srečke (lozi)		
Kreditne po 100 gl. a. v.	160.50	161.50
Tržaške „ 100 „ k. d.	120.—	121.—
„ 50 „ „ „	60.—	61.—
Budenske „ 40 gl. a. v.	27.50	28.—
Salmove „ 40 „ „ „	39.75	40.25
Palffy-jeve „ 40 „ „ „	28.50	29.—
Clary-jeve „ 40 „ „ „	29.50	30.50
St. Genois „ 40 „ „ „	29.50	29.75
Windischgrätz-ove „ 20 „ „ „	25.—	25.50
Waldstein-ove „ 40 „ „ „	23.—	23.50
Srebro in zlato.		
Ces. cekini	5.91	5.93
Napoleonsd'or	10. 1	10. 2
Srebro	109.30	109.50